

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

37. De Capellis Monachorum & aliorum religiosorum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](#)

1652. quæ tamen de consensu Pontificis dictio nostris partibus non tenent. 2. Confessio Parochi vel Capituli, quod inibi curam animarum exercet. 3. Principis & incolarum. 4. Religiosorum in vicinia, scil. hodie ad 140. cuncta habitantium, &c. de quibus alii. 5. Requiritur saltem 12. Religiosi possint ex redditibus assignatis vel ex eleemosynis competenter vivere. 6. Quid Episcopo in erectione novi monasterii Monialium observandum, habet Schmalzgr. n. 38. b. t. Engel b. t. n. 5. qui & n. 4. res Bullas Clem. VIII. & Gregor. XV. in hac materia editas.

Q. 5. *Quid possit Episcopus circa mutationem locorum Religiosorum?* *Resp.* 1. Loca propria & Religiosa, Ecclesiastica authoritate constituta, absque eadem authoritate profanis usibus queunt destinari. c. 4. & 5. h.t. 2. Ecclesiasticales, non possunt ullius Praelati Pontificis prioris authoritate mutari in saeculares, nec Monasteria in Collegia Clericorum saecularium, nisi casu quo reperiri non possint Religiosi, quibus illa reformatur, & restauretur collapsa disciplina. h.t. confer Schmalzgr. b. t. n. 26.

TITULUS. XXXVII.

De Capellis Monachorum & aliorum Religiosorum.

Q. 1. *Nomine Capella quid veniat?* *Resp.* Variis in jure significationes habet, subinde enim significatio

significat altare in templo extructum, nonnumquam Oratorium vel sacram ædicolam à templo separatam; interdum omnem Ecclesiam etiam Parochialem per se & seorsim existentem, modò non sit Collegiata; hic intelligitur nomine Capella Ecclesia Parochialis unita seu incorporata Monasterio sive Ecclesiæ Regulari.

Q. 2. Quis, à quo, & qualiter præficiendus sit Ecclesia Parochiali, seu habenti populum cum annexâ cura animarum, dum talis Ecclesia Monasterio est unita? Resp. 1. Dum Ecclesia Parochialis unita est Monasterio jure non pleno, id est, tantum quoad percipiendas decimas aliósque redditus, præficiendus est illi ab Ordinario, de consilio tamen & consensu Religiosorum, Sacerdos sœularis. Habantur hæc & alia c. 1. b. t. c. 31. de prab. 2. Dum Ecclesia Parochialis unita est Monasterio jure pleno, ita nimirum, ut Religiosi non tantum decimas aliósque fructus temporales talis Ecclesiæ percipient, sed etiam prælatus Regularis principalis Rector & Parochus sit, hodie is non prohibetur ibi constituere Vicarium Regularem, exanimandum tamen & approbandum ab Episcopo, & visitationi Episcopali quoad Parochialia subiectum Trid. Sess. 7. c. 7. de ref. 3. Dum Ecclesia est unita Monasterio jure plenissimo, sive quoad omnia, ita ut etiam populus sit exemptus à jurisdictione Episcopi, Episcopus diœcesanus nihil habet in eâ juris quoad institutionem, destitutionem, visitationem, sed Prælatus loco Episcopi est. c. 21. de privil. Trid. Sess. 25. c. II. de

*de Regulari. 4. Quomodo de jure (de consti-
tudine s̄epe quid aliud obtinet) Religiosi in P-
rochiiis viventes debeant habere socium, dicitur
c. 3. & 4. h. t. c. 2. de statu Monach.*

TITULUS XXXVIII.

De Jure Patronatū.

Q. I. Quid & quotuplex sit jus Patronatū.
*Resp. ad I. Est jus sive facultas nominis
aut præsentandi, quæ duo ferē in hac mater-
conveniunt, Clericum instituendum ad Ecclesiam
vel beneficium vacans. Vel juxta alios, nō
honorificum, onerosum, & utile competens alio
Ecclesia, quam de Ordinarii consensu fundavit, con-
struxit, aut dotavit ipse, vel is, unde causam ap-
pit. Utraque definitio latius explicabitur in leg.
Illud hīc notandum, quod jus Patronatū neque
merē temporale sit, neque omnino spirituale, sed
spirituali annexum antecedenter. c. 16. h. t.*

*Resp. ad secundum I. Aliud est Ecclesiasticum
aliud sacerdotiale, aliud mixtum. Ecclesiasticum est
quod Collegio Ecclesiastico aut personæ Ecclesiasti-
cæ ratione Ecclesiæ, dignitatis, vel beneficii
competit, vel quod ex bonis Ecclesiasticis ad fun-
dandam, construendam, aut dotandam Ecclesiam
applicatis est comparatum. Laicale vel facultas
est, quod vel ex bonis patrimonialibus, vel
alio titulo sacerdotiali competit; qui titulus jus
Patronatū Ecclesiasticum à laico distinguit, non
possessor. In dubio attenditur, num deferatur
jure*